

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

Кафедра цивільно-правових дисциплін

**ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**Кафедра цивільного права та процесу
Кафедра цивільно-правових дисциплін**

**ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ
ТА ПРАВОЗАХИСНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В
КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ
ТЕНДЕНЦІЙ**

27 березня 2020 р.

ОДЕСА

УДК 351.74:340.1

П43

Рекомендовано до друку кафедрою цивільно-правових дисциплін
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № 12 від 29.04.2020 року)

Упорядник:

Церковна О. В. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ

Редколегія:

Маковій В. П. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ;

Мамедов Р. Ю. – доктор філософії по праву, доцент, доцент кафедри цивільного права Академії поліції МВС Азербайджанської республіки;

Дутко А. О. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Львівського державного університету внутрішніх справ.

П43 **Проблемні** питання правоохоронної та правозахисної діяльності в контексті євроінтеграційних тенденцій : матеріали міжнародної курсантсько-студентської наук.-практ. конф., м. Одеса, 27 березня 2020 р. / редкол. В. П. Маковій, та ін. — Одеса, ОДУВС, 2020. — 346 с.

Збірник містить матеріали доповідей Міжнародної курсантсько-студентської науково-практичної конференції “Проблемні питання правоохоронної та правозахисної діяльності в контексті євроінтеграційних тенденцій” (Одеса, 27 березня 2020 р.).

Збірник може бути використаний перемінним складом юридичних закладів освіти, науковцями, практичними працівниками в правоохоронній та правозахисній діяльності.

© ОДУВС, 2020

Лиса А.С., здобувач вищої освіти Одеського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник: **Будяченко О.М.**, викладач кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ДОМЕННЕ ІМ'Я

Людські відносини все більше переходять у віртуальну площину, інтенсивніше розвиваються інформаційно-технологічні відносини, що супроводжується виникненням нових об'єктів у сфері ІТ відносин, які потребують правового регулювання. У зв'язку зі швидким розвитком ІТ відносин, не всі об'єкти цих відносин отримують чітке правове регулювання, оскільки постають питання щодо правової природи цих об'єктів. Внаслідок цього відбувається змішування норм права власності та права інтелектуальної власності стосовно тих чи інших об'єктів

цивільних правовідносин, а іноді виникає термінологічна плутанина, яка також викликає багато проблем на практиці [1; С. 40].

Традиційними засобами індивідуалізації у суспільстві для людини є, її ім'я, фамілія, псевдонім, для юридичних осіб - комерційне найменування, торговельної марки тощо. На сьогодні розвиток мереж Інтернет обумовлює появу ще одного засобу індивідуалізації - доменного імені [2; С. 195].

Також у зв'язку з розвитком електронної торгівлі багато компаній позначають себе та власні товари й послуги в глобальній мережі Інтернет за допомогою таких засобів індивідуалізації, як торговельні марки, комерційні найменування, які допомагають їм привернути більше уваги покупців-користувачів Інтернет до своєї діяльності або до власних товарів і послуг, використовуючи для цього, як правило, доменні імена. Назви доменних імен призначені для полегшення зв'язку між комп'ютерами через Інтернет.

Але, оскільки назви доменних імен зручні для використання і запам'ятовування, вони також стали формою позначення ділових підприємств. Нині назви доменних імен зазвичай використовуються в рекламі, як зазначення присутності ділового підприємства в мережі Інтернет.

З розширенням мережі Інтернет назви доменних імен все більше вступають у конфлікт з об'єктами права інтелектуальної власності. Виникнення таких конфліктів пов'язане, перш за все, з відсутністю зв'язку між системою реєстрації об'єктів інтелектуальної власності, та системою реєстрації доменних імен [3; С. 54].

Визначення доменного імені в законодавстві України наведено у ст. 1 Закону України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» [4].

Відповідно до цієї норми доменне ім'я - це ім'я, що використовується для адресації комп'ютерів і ресурсів в Інтернеті. Ця норма була прийнята законом від 04.07.2002 р., хоча доменні імена використовувалися в Україні набагато раніше, приблизно з початку 1990-тих років. Впродовж десяти років правове визначення цього поняття було відсутнє в законодавстві України.

Проте слід зважати на сферу дії вказаного законодавчого акту. Зокрема, як вказано у Преамбулі закону, він регулює відносини, що виникають у зв'язку з набуттям і здійсненням права власності на знаки для товарів і послуг в Україні. Тому вузька сфера дії цього закону не може охоплювати всі можливі сфери застосування доменних імен, оскільки доменне ім'я - це не тільки знак для товарів і послуг, а й комерційне найменування, інше комерційне позначення, або ж навпаки - позначення некомерційне чи прізвище фізичної особи тощо.

Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» лише двічі згадує про домен: вперше у визначенні, надалі при характеристиці порушень прав власника свідоцтва на знак для товарів і послуг. Зокрема, інша згадка в цьому законі про доменні імені міститься в ч. 1 ст. 20 Закону, відповідно до якої порушенням прав власника свідоцтва вважається також використання без його згоди в доменних іменах знаків та позначень, що вказані у пункті 5 статті 16 цього Закону.

В Законі України «Про телекомунікації» наведено інше, більш повне визначення домену. Відповідно до ст. 1 цього закону домен - частина ієрархічного адресного простору мережі Інтернет, яка має унікальну назву, що її ідентифікує, обслуговується групою серверів доменних імен та централізовано адмініструється [5].

Крім того, в цьому ж законі наводяться інші визначення, з яких виходить два види доменів: домени, створені на основі кодування назв країн відповідно до міжнародних стандартів, та домени другого рівня. Зокрема, доменом з прив'язкою до держави Україна є домен. UA - це домен верхнього рівня ієрархічного адресного простору мережі Інтернет, створений на основі кодування назв країн відповідно до міжнародних стандартів, для обслуговування адресного простору українського сегмента мережі Інтернет.

Домен другого рівня - це частина адресного простору мережі Інтернет, що розташовується на другому рівні ієрархії імен у мережі. Порядок реєстрації доменних імен другого рівня в домені. UA визначено Регламентом особливостей реєстрації приватних доменних імен другого рівня в домені. UA. Але цей регламент не є ні нормативно-правовим документом, що встановлює права та обов'язки будь-яких третіх осіб; ні документом, що унормовує правовідносини між особами [6].

На відносини щодо створення та використання доменів у мережі Інтернет поширюються загальні акти вітчизняного законодавства, особливо у сфері авторського права. Однак у переважній більшості випадків йдеться про загальні норми, які не враховують специфіки відносин у мережі Інтернет, не відображають механізми розподілу адресного простору мережі Інтернет, розроблені ICANN як юридичною особою, створеною урядом США для цілей управління цією системою адресного віртуального простору.

В умовах неналежного стану нормативного регулювання цих відносин додаткової актуальності в українській доктрині та судовій практиці набуло питання про кваліфікацію правил доменів. UA як джерела українського права.

В цьому зв'язку видається можливим стверджувати, що суди повинні одноманітно тлумачити джерельну базу, на підставі якої підлягають

вирішенню спори щодо доменних імен. Доцільно роз'яснити судам, що оскільки порядок організації всесвітньої мережі Інтернет під час її створення був визначений урядом США і контролюється комерційною Міжнародною корпорацією з розподілу адресного простору мережі Інтернет (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN)), застосовувати законодавство України до таких відносин не можливо.

У цьому зв'язку доцільно звернути увагу на те, що правила доменів не є нормативними, мають рекомендаційний характер, але добровільно застосовуються учасниками відносин у сфері регулювання всесвітньої мережі Інтернет (адміністраторами, реєстрантами та реєстраторами).

За таких обставин суди повинні застосовувати їх на підставі ст. 7 Цивільного кодексу України (далі - ЦК), як звичай, що не суперечить актам цивільного законодавства України й ратифікованим міжнародним договорам.

Доменні імена є об'єктами цивільних прав за законодавством України, які мають такі умови надання правової охорони: 1) відсутність зареєстрованого тотожного доменного імені; 2) дотримання вимог до синтаксису доменних імен; 3) дотримання спеціальних вимог до суб'єктного складу реєстр антів залежно від виду домену, в якому реєструється доменне ім'я; 4) неприпустимість порушення реєстрацією доменного імені прав володільців інших суміжних об'єктів. Зокрема забороняється реєстрація доменного імені, що порушує права інших осіб, за умови відсутності у реєстранта прав на інший об'єкт, тотожний за виразом доменному імені; 5) дотримання правил моралі та етики.

Доменне ім'я належить фізичній або юридичній особі позначенням, використовуваним для індивідуалізації комп'ютерів, ідентифікації ресурсів та орієнтації користувачів у міжнародній комп'ютерній мережі Інтернет, який за своєю правовою природою доцільно розглядати нетрадиційним об'єктом права інтелектуальної власності, на який поширюються положення ЦК України про засоби індивідуалізації.

Домен дає можливість ідентифікувати та знайти в мережі Інтернет веб-сайт з певним доменним іменем.

За своєю правовою природою доменне ім'я, як унікальне позначення, що індивідуалізує інформаційний ресурс, а не продукцію, виконання роботи або надані послуги, слід розглядати як нетрадиційний об'єкт права інтелектуальної власності, на який поширюються положення ЦК України про засоби індивідуалізації, якщо це не суперечить сутності доменного імені.

У випадку якщо позивач не робить посилання на жоден нормативний акт, який визначає доменне ім'я як об'єкт права інтелектуальної власності, або не пояснює, до якого виду об'єктів інтелектуальної

власності (об'єкт авторського права, промислова власність, комерційне позначення) воно належить, суд повинен самостійно визначити правову природу доменного імені як результату діяльності, на який поширюються положення закону про засоби індивідуалізації.

За таких обставин суди повинні виходити з того, що доводи позивача про наявність у нього права інтелектуальної власності на доменні імена повинні братися до уваги за наявності належного підтвердження набуття (виникнення) позивачем права інтелектуальної власності на доменне ім'я, а позовні вимоги в цій частині підлягають задоволенню.

Відсутність зазначення в законі про доменні імена як різновиду об'єкта інтелектуальної власності обумовлює можливість лише поширення на цей інтелектуальний продукт положень про право інтелектуальної власності й визнання його не поіменованим у законі нетрадиційним об'єктом права інтелектуальної власності [7]. Проте для того, щоб надалі не траплялися правові казуси, доцільним буде вдосконалити українське законодавство та створити відповідні нормативно-правові акти, які у свою чергу створять зрозумілу систему захисту права власності на доменне ім'я та віднести до засобів індивідуалізації як вид об'єктів інтелектуальної власності.

Список літератури:

1. Некіт К. Г. Доменне ім'я як об'єкт цивільних прав. *Часопис цивілістики*. 2017. Вип. 23. С. 40-44.
2. Кулініч О.О. Доменне ім'я як похідний засіб індивідуалізації інформаційних ресурсів фізичних та юридичних осіб у мережі Інтернет. *Актуальні проблеми держави і права*. 2009. Вип. 51. С. 195-201. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2009_51_31.
3. Самусь А. Проблеми правової охорони доменних імен за законодавством України. *Підприємництво, господарство і право : науково-практичний господарсько-правовий журнал*. 2018. № 7. С. 54-58.
4. Про охорону прав на знаки для товарів і послуг : Закон України від 15 грудня 1993 р. № 3689-ХІІ / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 1994. № 7. Ст. 36.
5. Про телекомунікації : Закон України від 18 листопада 2003 р. № 1280-IV / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 2004. № 12. Ст. 155.
6. Петрів М. В. Доменне ім'я як засіб індивідуалізації в цифровому середовищі. *Часопис цивілістики*. 2019. № 33. С. 92-96.

7. Майданик Н. Право на доменне ім'я в мережі Інтернет: поняття і правова природа. *Юридична Україна*. 2009. №6 (78). URL: <https://goo.gl/Rk1FRa>.

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	3
Авадані Н. І. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІНСТИТУТУ ІПОТЕКИ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ	6
Апетик М.М. ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ У ТРУДОВОМУ ПРАВІ ОЦІНОЧНИХ ПОНЯТЬ	9
Асадова Гюльниса МЕДІАЦІЯ КАК АЛЬТЕРНАТИВНИЙ СПОСОБ РАЗРЕШЕНИЯ СПОРОВ В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКЕ	11
Безкоровайна О.І. ФОРМИ УЧАСТІ ПРОКУРОРА У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ....	13
Беркита Б. ПРАВО ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ НА ЖИТТЯ ЯК ОБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНО- ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ	17
Бондаренко О.І. ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ ДОМЕННОГО ІМ'Я ЗА УКРАЇНСЬКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ	21
Бурбан В.М. АДВОКАТ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ОКРЕМІ ТЕОРЕТИЧНІ СКЛАДОВІ	25
Васильцова О.А. ЗАСТОСУВАННЯ ЗАХОДІВ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРИМУСУ В ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	29
Велетнюк Н.С. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ	32

Величко С.В. ОСОБЛИВОСТІ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ МЕДІАЦІЇ У ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСІ	35
Власюк Ю.В. РОЛЬ ПРИНЦИПУ ЗАКОННОСТІ У ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСІ	38
Гамурар І.О. ТРУДОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІД ЧАС ДІЇ КАРАНТИННИХ ЗАХОДІВ	40
Гасюк А. ДО ПИТАННЯ ПРО ФОРМУ ДОГОВОРУ ПОЗИКИ	43
Гоменюк І. Р. ОСОБЛИВОСТІ ДОГОВОРУ МІНИ ЯК ПІДСТАВА ВИНИКНЕННЯ ТА ПРИПИНЕННЯ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ	47
Гончарук К.А. ПОЗОВ У СУДОВОМУ ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСІ	52
Гришук К. С. ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРУ УПРАВЛІННЯ МАЙНОМ	55
Громова А.С. ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВНИЕ ПРИВЛЕЧЕНИЯ ИНОСТРАННОЙ РАБОЧЕЙ СИЛЫ В РЕСПУБЛИКУ КАЗАХСТАН	57
Дацюк К.І. ОСОБЛИВОСТІ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ТА ЗАЙНЯТІСТЬ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ	62
Демченко Є. О. РЕЧОВІ ДОКАЗИ В ДОКТРИНІ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПРАВА	66
Джейидли Нильгуль Эльшан кызы НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ О ПРЕДУПРЕЖДЕНИИ СВИДЕТЕЛЯ ОБ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ЗА ОТКАЗ ОТ ДАЧИ ПОКАЗАНИЙ И ЗА ДАЧУ ЗАВЕДОМО ЛОЖНЫХ ПОКАЗАНИЙ В ГРАЖДАНСКОМ ПРОЦЕССЕ: СРАВНИТЕЛЬНО-ПРАВОВОЙ АНАЛИЗ	69

Дзюба Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ МЕДІАЦІЇ В УКРАЇНІ	72
Дзюма В.І. ПОРЯДОК ВІДКРИТТЯ ПРОВАДЖЕННЯ ТА ПІДГОТОВКА ДО СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО ОСКАРЖЕННЯ РІШЕННЯ ТРЕТЕЙСЬКИХ СУДІВ У ПОРЯДКУ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА	76
Довгань А. С. ОБМЕЖЕННЯ ПРАВА НА КАСАЦІЙНЕ ОСКАРЖЕННЯ В АСПЕКТІ НОВЕЛ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	80
Дужак О.В., Скуменко А.О. УКРАЇНА І ЄВРОПА: КУЛЬТУРНІ ЗВ'ЯЗКИ ТА ВЗАЄМОДІЯ	84
Жук Ю.В. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ СПАДКУВАННЯ ЗА ЗАПОВІТОМ	88
Заволокіна В.А. ДЕФІЦИТ ПИТНОЇ ВОДИ В СВІТІ	90
Зуброва В.М., Седельнікова І.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ З НАДАННЯ ОХОРОННИХ ПОСЛУГ	95
Івасик І.Я. ДО ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ШТУЧНОГО ПЕРЕРИВАННЯ ВАГІТНОСТІ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНО- ПРАВОВІ АСПЕКТИ	99
Іщенко С.Ю. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАННЯ БАТЬКІВСТВА НА ОКУПОВАНІЙ ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ	103
Канівець К. О. ВІДМІННІ РИСИ ЦИВІЛЬНО – ПРАВОВОГО ДОГОВОРУ ВІД ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ	107
Качмар М.З. ДОГОВІРНІ АСПЕКТИ ОХОРОНИ СПАДКОВОГО МАЙНА НОТАРІУСОМ	110

Кіндрат А.В. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА	114
Кічула Х.Л. ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ АДВОКАТА У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	118
Ковбасюк Т.В. ОСОБЛИВОСТІ УЧАСТІ ТРЕТІХ ОСІБ У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	121
Коробій Л.О. ДІЯЛЬНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ПІД ЧАС ЗАПРОВАДЖЕННЯ КАРАНТИННИХ ЗХОДІВ	124
Костів К.М. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ	126
Крючкова К. ПРАВО НА БЕЗПЕЧНЕ ДОВКІЛЛЯ: ЗМІСТ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ	129
Куцір Н.С. ГАРАНТІЇ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА НА СТРАЙК	132
Лахай І.І. РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ДОГОВОРУ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ	135
Лиса А.С. ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ДОМЕННЕ ІМ'Я .	138
Лученко Л.О. МОДЕРНІЗАЦІЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА	143
Макара О. ПОНЯТТЯ ТА ПРАВОВА ПРИРОДА СПАДКОВОГО ДОГОВОРУ ...	145

Максимів Д.В. ЗАСТОСУВАННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ДОКАЗІВ У ГОСПОДАРЬКОМУ ПРОЦЕСІ	149
Максимчук І.Р. ПОВНОВАЖЕННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЩОДО ПРОТИДІЇ ЕКОЛОГІЧНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ	152
Марцінко Н.Є. СПОСОБИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ЕЛЕКТРОННОГО СУДОЧИНСТВА У СУДОВУ СИСТЕМУ УКРАЇНИ	155
Мельник А.В. ПРАВО НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я: ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	159
Михальчук В. ДО ПИТАННЯ ПРО ЗАХИСТ ЧЕСТІ, ГІДНОСТІ ТА ДІЛОВОЇ РЕПУТАЦІЇ	162
Мрочак Р.А. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗЛОВЖИВАННЯ ЦИВІЛЬНО- ПРОЦЕСУАЛЬНИМИ ПРАВАМИ	165
Ніколаєва І.Р. ЕКОЛОГО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ	168
Павленко О.Р. ПРАВА ВАГІТНИХ ТА ЖІНОК З ДІТЬМИ ВІКОМ ДО 3-Х РОКІВ В КОНТЕКСТІ РЕПРОДУКТИВНИХ ПРАВ	172
Павлюк М. І. ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ НОРМ У СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН У ЗАКОНОДАВСТВО України	176
Павлюк О. І. ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ СТАТУС ІНШИХ УЧАСНИКІВ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУ	179

Парасюк М.В. ПРАВО НА БЕЗПЕЧНЕ ДЛЯ ЖИТТЯ І ЗДОРОВ'Я ДОВКІЛЛЯ У СИСТЕМІ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ	182
Пацалова О.О. ПРИНЦИПИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	186
Пилипенко М. РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ МИРОВОЇ УГОДИ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	190
Півень С.Г. ВИСНОВОК ЕКСПЕРТА ЯК ЗАСІБ ДОКАЗУВАННЯ В ГОСПОДАРЬСЬКОМУ ПРОЦЕСІ	192
Піхурець А.О. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ТА ЇХ МІСЦЕ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	195
Позігун І.О. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ МЕТОДОЛОГІЇ І КАТЕГОРІАЛЬНО- ПОНЯТТЄВОГО АПАРАТУ ДОСЛІДЖЕННЯ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА ЯК ПРИНЦИПУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРОЦЕСУ	199
Поліщук Д.Г. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВОДНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	203
Полоз А. В. ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЕКОЛОГІЧНІ ПРАВOPУШЕННЯ: ОКРЕМІ СКЛАДОВІ	206
Ребрик О.О. ІНСТИТУТ МЕДІАЦІЇ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ: ПИТАННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ	210
Ривко С.В. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	214

Рудомська Ю.А. ОСОБЛИВОСТІ ВИРШЕННЯ СПОРІВ БАТЬКІВ ЩОДО ДІТЕЙ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ	217
Савицька Т.О. ПЕРЕВАГИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВРЕГУЛЮВАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО СПОРУ ЗА УЧАСТЮ СУДДІ	221
Савицький В.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ	226
Савка Л. Д. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ В ТУРИЗМІ	229
Савчук А.І. ОСОБЛИВОСТІ СУДОВОГО ДОКАЗУВАННЯ У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ	233
Свіденко А.О. ПРАВА ЛЮДИНИ З ТОЧКИ ЗОРУ ПРИРОДНО-ПРАВОВОЇ ТА ПОЗИТИВІСТСЬКОЇ КОНЦЕПЦІЇ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ	237
Седельникова І. ЗАХИСТ ПРАВ МАЛОЛІТНІХ ОСІБ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ	240
Сенчук Л.Ю. ПРАВОЧИНИ, ВЧИНЕНІ ПІД ВПЛИВОМ НАСИЛЬСТВА, ЯК ВИД НЕДІЙСНИХ ПРАВОЧИНІВ	242
Сердюк Д.О. ПРАВОВА ПРИРОДА ПОНЯТТЯ РОЗІРВАННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ З ІНІЦІАТИВИ ПРАЦІВНИКА	246

Стариченко А.О., Шильник І.І. ЄВРОПЕЙСЬКІ МОДЕЛІ АДМІНІСТРУВАННЯ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ШКІЛЬНОЇ ОСВИТИ	249
Стасюк С.М. ПРАВОВА ПРИРОДА ЗЕМЕЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН ЯК ОСНОВА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПУ СВОБОДИ ДОГОВОРУ У ЗЕМЕЛЬНОМУ ПРАВІ	255
Стельмах Т.В. НЕЗАЛЕЖНІСТЬ АДВОКАТА ЯК ОСНОВОПОЛОЖНА УМОВА НАДАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПРАВНИЧОЇ (ПРАВОВОЇ) ДОПОМОГИ.....	258
Туржавська К.О. ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПРИКОРДОННИХ ТЕРИТОРІЙ ЯК ФАКТОРИ СПРИЯННЯ ВЧИНЕННЮ КОНТРАБАНДИ	262
Фанік А.Р. ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНЯТТЯ РОБОЧОГО ЧАСУ ТА ЙОГО ОЗНАКИ	265
Фархадов Р. В. ВОДА ТА ВОДНІ ТЕРИТОРІЇ ЯК ОБ'ЄКТИ ПОСЯГАННЯ В МІЖНАРОДНИХ КОНФЛІКТАХ	269
Федорончук І.В. СЛІДЧІ ДІЇ В МЕЖАХ ПРОВАДЖЕНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ПОРУШЕННЯМ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ	272
Фендич С. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ВИСЕЛЕННЯ ОСОБИ З ЖИТЛОВОГО ПРИМІЩЕННЯ	276
Фіткаленко О. М. ЩОДО АКТУАЛЬНОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ЖИТТЯ ТА ЗАБОРОНИ АБОРТІВ В УКРАЇНІ	280

Хиль Я.І. ОСОБЛИВОСТІ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ ЗАВДАНОЇ ПРАВООХОРОННИМИ ОРГАНАМИ	282
Хоміщак Н.І. ЩОДО ПИТАННЯ ЗАХИСТУ АВТОРСЬКОГО ПРАВА У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ	285
Цапушел І.М. СУДДІВСЬКИЙ РОЗСУД І ВНУТРІШНЄ ПЕРЕКОНАННЯ СУДДІ ...	288
Чорна Н. М. ЮРИДИЧНІ ТОНКОЦІ ДОГОВОРУ ДАРУВАННЯ НЕРУХОМОГО МАЙНА	290
Чумаченко Є. ГЕНЕЗИС РОЗВИТКУ ІНСТИТУТ КАСАЦІЙНОГО ОСКАРЖЕННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ	294
Шадлински Руфат О МЕСТЕ ПРИНЦИПА ДИСПОЗИТИВНОСТІ В ГРАЖДАНСКОМ ПРОЦЕСУАЛЬНОМ ПРАВЕ	298
Швець М.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО СКАСУВАННЯ МОРАТОРІЮ НА ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ЗАПРОВАДЖЕННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ	300
Шпинда С.П. ПРАВОВА ОХОРОНА ЛІСІВ В УКРАЇНІ ЯК СКЛАДОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ	305
Юрчишин Д. ЗАСТОСУВАННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТІВ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ.....	308
Юрчук І.С. ДО ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧО-ПРАВОВОВОГО ЗАКРІПЛЕННЯ ГАРАНТІЙ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ	311

Ямкова Т.І. ІНІЦІУВАННЯ ПРОЦЕДУРИ БАКРУТСТВА ЗА НОВИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ	315
Ибрагимов Гейдар БАНКОВСКАЯ СИСТЕМА АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ ..	318
Меженко Т.С. ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ НА РОБОТУ НЕПОВНОЛІТНІХ ОСІБ В Україні	320
Поліщук Д.Г. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ГЕНДЕРУ В РОБОТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ЗА ОСТАННІ 3 РОКИ	323
Фархадов Р.В. АНАЛІЗ ПРОЕКТУ НОВОГО ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ ...	326
Швець М.О. ІНСТИТУТ ПОДАТКОВОГО ОМБУДСМЕНА, ЯК ІНСТИТУТ ЗАХИСТУ ПРАВ І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ	330
ЗМІСТ	335